

betingelsen end f. Ex. Valgrets-betingelsen, og har jeg ikke været uopmærksom i aften, saa troer jeg ogsaa, at det er sagt af den høitærede Indenrigsminister, at Betryggelsen ikke laa blot i Valgbarhedsbetingelsen. Der er ogsaa af den ærede Landstingsmand udhævet en anden Ting, der kommer til ved Amtsraadene, nemlig, at der ingen Diæter gives. Men jeg vil dog bemærke, at denne Indvending, der er fuldkommen berettiget med Hensyn til Amtsraadene, at det dog vil være let mellem det store Antal, der har Valgbarhedsbetingelsen af 12 Edr. Hartorn, at finde nogle Enkelte, der ikke danné nogen Modvægt, men fuldkommen slutte sig til den anden Side, at denne Indvending ikke gjælder med Hensyn til Spørgsmaalet om et ganske ringe Antal af større Besiddere i en Sognekreds; thi der har man ikke saa Mange at udsøge imellem, og det kan være meget vanskeligt imellem To eller Tre at finde den, som man troede paa denne Maade at kunne vælge med Hensyn til Betingelsen, uagtet han ikke repræsenterede det, man tænkte paa at faae repræsenteret. Men det er jo heller ikke givet, at man ved Sogneforstanderskabet vil stille 12 Edr. Hartorn som Grændse, eller at man overhovedet vil opskille en saadan Grændse. Jeg troer, at, naar man i et Sogneforstanderskab skulde sikkre den virkelig betydelige, store Besiddelse dens Ret, maatte man komme til en ganske anden Fremgangsmaade.

Solberg: Turde jeg bede om Ordet for at gjøre en kort Bemærkning?

Formanden: Den ærede Landstingsmand har allerede to Gange havt Ordet; jeg antager imidlertid, at der fra Tingets Side ikke er Noget imod, at han atter erhjølber det (Nei!).

Solberg: Jeg vilde blot tillade mig at yttre med Hensyn til, hvad der er fremsført af et æret Medlem, der sidder i Nærheden af mig

(Rosenkrantz), at jeg blot har yttret med Hensyn til Provsten, at denne som Provst betragtet ikke forekom mig at burde have nogen Plads i Amtsraadet. Dermed har jeg ikke nægtet, at en enkelt Provst kan have en saa særdeles Dygtighed, at han gjerne kan være til meget Gavn i Amtsraadet. Med Hensyn til Herredsfogderne, da have de fleste af dem en saadan Masse Forretninger, at det er dem næsten umuligt at være synderligt virksomme i Sogneforstanderskaberne, og jeg har udtrykkeligt udtalt, hvad jeg kan bevise, at der er Sogneforstanderskaber, hvor Herredsfogden ikke har mødt i 5 Aar. At der kan være enkelte Undtagelser, vil jeg gjerne indrømme.

Indenrigsministeren: Det er blot nogle Ord, jeg vil bemærke i Anledning af, hvad en æret Taler nylig har udtalt angaaende den Lethed, hvormed jeg vilde være istand til at give en Lov, der udvidede Communalbestyrelsernes Myndighed. Jeg troer, at han enten har for stort Begreb om mine Evner eller for ringe Begreb om de Vanskeligheder, som ere forbundne med at give en Lov i den omhandlede Retning, og jeg maa bemærke, at Ingen af de høitærede Mænd, der have bestyret Indenrigsministeriet for mig, have været istand til eller have fremsat Noget, som kan tjene til en Udvidelse af Communalmyndigheden eller i det Hele gjøre en Reform i Communalvæsenet; thi det, hvorom der er Tale i nærværende Sag, og som staaer i nøie Forbindelse med hvad der er forelagt af min høitærede Formand, er dog i alle Tilfælde et høist ubetydeligt Brudstykke af en Communallov, men det, som egentlig gjør, at jeg ikke seer mig istand til at forelægge en Lov, som skulde gaae i den Retning at udvide Communalbestyrelsernes Myndighed, er, at jeg virkelig ikke har et klart Begreb om, hvad det er, der savnes i Communalbestyrelsernes Myndighed.